Cassida viridis L.	Dsl. Ed 1930.
Byctiscus betulae L.	Dsl. Ed Äng på Populus balsamifera juni 1932.
Attelabus nitens Scop.	Vg. Halleberg ovanför Björkås trappor på ek juli 1939.
Polydrosus mollis Ström.	Dsl. Ed maj 1936.
Brachyderes incanus L.	Dsl. Grinstadc socken Derreviken aug. 1937.
Notaris aethiops F.	Dsl. Dals-Eds socken vid Vångsjön maj 1936.
Phytonomus arator L. (det. J.)	Dsl. Ed maj 1936.
Rhinoncus bruchoides Hbst. (det. J.)	Dsl. Ed 1934.
Trypodendron domesticum L.(det. J)	Dsl. Ed 1931.

Vänersborg den 27 mars 1944.

Gösta Svensson.

Massförekomst av *Bibio pomonae* F.

Den 22/8 1944 anlände jag till vattensystemet Sillakjaure i Jokkmokks socken, vilket har sitt utflöde genom Skeldajokk till sjön Peuraure. Det återfinnes på gen. stab. kartblad nr 20 Kvikkjokk, sydväst om Peuraure och sydväst om fjället Skeldvare. Jag skulle fiska harr i strömmarna mellan de små sjöarna och jaga ripor i Skeldvares sydsluttning. Harrfisket blev helt misslyckat, och jag konstaterade snart orsaken. De fyra harrar jag lyckades fånga, voro alldeles fullstoppade med en och samma sorts mygga, *Bibio pomonae*. Den förekom i rent otrolig mängd. Den låg som en matta på alla lugna vattenytor, och i forsen kunde man se en jämn ström av dem. Sedan de legat någon tid på ytan, sjönko de. Hur länge detta dröjde, kunde jag ej med bestämdhet iakttaga, men det egendomliga var, att de tycktes leva lika bra *under* vattenytan. I grundare vatten kunde jag iakttaga, hur de kröpo omkring på jokkens botten, bland massor av redan döda myggor. Detta gjorde, att jag varken med våt- eller torrfluga lyckades fånga nämnvärt antal fiskar. Med spinnare var helt omöjligt.

Men myggornas förekomst var ej inskränkt endast till vattendragen. Överallt i fjället, både i björkskogen och ovan trädgränsen på torra kalfjället, funnos de i millioner och åter millioner. De slogo fast i ögon, öron, näsa och mun och höllo sig kvar ganska kraftigt. Jag måste formligen slå mig fram i de tjockaste svärmarna. Flera skott på uppflygande ripor omöjliggjordes genom att myggorna slogo in i ögonen. När de slagit fast, så kröpo de ej omkring, utan sutto slöa och orörliga där de hamnat. På min vita pointer sutto de som ett ryggtäcke, men de kröpo ej in i hårremmen. På stenarna vid jokken sutto de i sådana massor att

man ibland halkade på dem. Hjortronen i myrarna voro fullständigt täckta av dem.

Bland traktens befolkning träffade jag endast en person, som mindes sig ha sett denna mygga förr, men aldrig i sådana oerhörda mängder. De övriga sade sig aldrig förr ha sett dem.

De lära ha visat sig först omkring den 19 och 20 aug., för att sedan under veckan 20—26 öka i mängd dag för dag. När jag lämnade Skeldvare lördagen den 26 syntes de ej vara i något avtagande, snarare tvärtom.

Hela tiden 20—26 aug. rådde västlig vind, ganska hård, som den 23 gott kunde betecknas som halv storm, åtminstone uppe på kalfjället. Ingen nederbörd på hela tiden med undantag för en obetydlig regnskur natten 23—24 i samband med ett kraftigt, men kortvarigt åskväder. Detta gick dock i huvudsak fram över trakten söder om Skeldvare längs med Arjeplogs sockengräns i östlig riktning. Den västligaste punkt jag känner för myggornas förekomst är inre delen av deltat i västra ändan av Peuraure, vilket ej hindrar, att de finnas ännu längre västerut. Mot öster iakttog jag dem ända till Vuolle-Jervasjaure utlopp i Karats. Vid Karats östra strand kunde jag ej iakttaga dem, men jag hade ej heller tid, att där leta efter dem. Dessutom rådde det hård västlig vind med starkt regn då jag passerade Luvos på östra stranden. Men hade de funnits där i samma mängd som vid Skeldvare, så hade man ej kunnat undgå att se dem, hur än vädret varit. Troligt är att de vid den tidpunkten ej hunnit östra stranden av Karats, i varje fall ej i någon myckenhet. *Dan. Andersson.*

Rectificatio homonymica.

Subgenus *Heringijana* m. nom. novum (= *Drepanojana* Bryk, 1944 nec Aurivillius, 1893). — Prof. Dr. E. M. Hering macht mich darauf aufmerksam, dass der von mir für eine Eupterotide gegebene Name *Drepanojana* (cfr. Ark. f. zool., v. 35 A, N:o 8, p. 29, 1944) bereits vergeben sei. Gerade mir sollte das passieren, der ich bei Einführung neuer Namen sonst stets bedächtig darauf bin, ob ein gegebener Name nicht etwa vergeben ist. *F. Bryk.*

Zwei nordchinesische Blattwespen (Hym. Tenthr.).

Sterictiphora latioculata n. sp. ♀. Rotgelb; nur das 3. Fühlerglied und der Metathorax nebst dem angrenzenden Hinterrand der Mesopleuren schwarz. Hinterschildchen und Unterhälfte der Metasternen rotgelb. Tarsen mehr oder weniger geschwärzt gegen die Spitze zu. Flügel schwärzlich getrübt, schwächer gegen die Spitze zu. Geäder und Stigma schwärzlich. Kopf glänzend, kaum punktiert, hinter den Augen deutlich erweitert. Scheitel gewölbt, zweimal so breit wie lang, mit Andeutung einer sehr flachen Mittelfurche. Die Scheitelfurche deutlich; die Seitenfurchen schmal, aber tief. Schräg ausserhalb jedes Seitenozellus, von der-